

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010689
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119010689.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.10.2019, v trestnej veci odsúdeného Q. K., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a iné, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/37/2019 zo dňa 15.08.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného Q. K..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, N.. K. R., o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 8 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10.06.2014 sp. zn. 1T/15/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.01.2017 č. k. 3Tos/135/2016 a trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19.02.2018 sp. zn. 3T/31/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.8.2018 č. k. 2To/37/2018.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odsúdený sťažnosť, v ktorej uviedol, že považuje súd a prokuratúru Okresného súdu Prešov za zaujatú v jeho prípade. Okresný súd splnil požiadavku krajského súdu, vypočul odsúdeného a urobil zvukový záznam, jeho výpoveď však nebral do úvahy, do komplexného obrazu jeho osoby, nezaujímal sa o jeho postoje a život pred nástupom výkonu trestu, ani o materiálnu stránku po prípadnom prepustení. Súdu ostala jediná možnosť, po prepustení môže začať páchať trestnú činnosť a prepustenie zamietol. V sťažnosti predchádzajúcej uviedol, že peniaze a svoju nevinu bude žiadať pokojne súdnou cestou. Ďalej namietal, že hodnotenie jeho osoby z ÚVV nepísal jeho pedagóg, ale R.. D., ktorý čiastočne doporučil jeho podmienkové prepustenie a vyjadril sa, že je nekritický k svojej trestnej činnosti. Namietal, že on sa o svojej trestnej činnosti vo výkone trestu s nikým nebavil a s týmto vyjadrením nesúhlasí. Štyridsaťjeden a pol roka poctivo pracoval a nemal problémy so zákonom. Výpis z účtu v banke dokazuje, že v dobrom úmysle zveril bývalej manželke, vtedy družke, peniaze do spoločnej domácnosti v sume 12.600,- eur, mal dlhy asi 2.000,- eur, ktoré splatil. Zvyšné prostriedky spoločne použili alebo si ich bývalá manželka svojvoľne privlastnila. Bývalá manželka ho chcela dostať z bytu, asi týmto výpisom dôvodila, že mal dostatok financií a zvládne platiť byt aj sama. Ďalej uviedol, že má dôkazy na to, že sa jej nevyhráždza tak, ako to ona uviedla, ona chodila na turnusovú prácu a do konca roka 2012 mu vždy nechala malú sumu na nákup čerstvých potravín a vreckové. Od začiatku roku 2013 si privlastnila všetky peniaze, už ho nepotrebovala a prestala mu dávať peniaze, ktoré previedla na iné účty, pretože mala úvery na kúpu domu pre dcéru a P.. On poberá dôchodok vo výške 436,- eur mesačne a je to dôkaz, že má z čoho žiť, z dôchodku si odkladal od roku 2017 peniaze a synovi poslal odložiť 1.150,- eur a na konte väznice má 1.300,- eur. Tvrdenie, že je alkoholik, bolo zo strany bývalej manželky preto, aby za október 2011 do decembra 2012 sa stratili peniaze, on za uvedené obdobie nemohol prepíť 25.000,- eur, jeho výdaje na byt a stravu boli vo výške

170,- eur na mesiac. Priznal, že on pil, ale umiernené a pýtal si vreckové na každý deň dve až tri eurá na noviny a alkohol. Jeho rodina podala naňho v rokoch 2013 až 2016 osem trestných oznámení a žiadali päťkrát obecný úrad o jeho vystaňovanie. Okresný súd mohol ako podmienku podmieneného prepustenia uložiť nepribližovanie sa k bývalej manželke a ďalšej rodine na vzdialenosť kratšiu ako päť metrov, ak by to porušil, tak by si bol vedomý, že sa vráti do väzenia. Opakuje, že je nevinný, pre spoločnosť nikdy nebol ani nebude hrozbou. Spor s rodinou bude riešiť pokojne súdnou cestou. S dovolaním o nevine sa obráti na Najvyšší súd SR. Ako prílohu k sťažnosti pripojil aj svoj životopis, z ktorého plynie jeho vzdelanie a prehľad o jeho zamestnaniach, ako aj o jeho znalostiach a taktiež súčasťou je aj výpis z účtu, z ktorého plynie, že na účet Q. K. bola 30.09.2011 vložená suma 25.000,- eur za predaj pozemku a odtiaľ bola vybratá na základe jednorazového príkazu na úhradu v prospech účtu O.Q. K. suma 10.000,- eur a následne sumy 1.500,- eur, 600,- eur, 500,- eur. Taktiež súčasťou je rozhodnutie Sociálnej poisťovne o zvýšení starobného dôchodku.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom dospel k nasledovným záverom.

Správne súd prvého stupňa uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10.06.2014 sp. zn. 1T/15/2014, bol odsúdený Q. K. uznaný vinným v bodoch 1/, 2/ z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, v bode 3/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a v bode 4/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Zároveň mu boli uložené aj primerané povinnosti a obmedzenia, a to zákaz požívania alkoholických nápojov v priebehu skúšobnej doby, povinnosť nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodeného R. P. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 30.09.2016 v tejto trestnej veci v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.01.2017 sp. zn. 3Tos/135/2016 bolo vyslovené, že odsúdený Q. K. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 8 mesiacov vykoná, pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený Q. K. začal trest vykonávať dňa 27.03.2017. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/31/2017 zo dňa 19.02.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/37/2018 zo dňa 22.08.2018 bol odsúdený Q. K. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd konštatuje, že v tejto veci rozhoduje už druhýkrát, keď uznesením zo dňa 02.07.2019 sp. zn. 3Tos/18/2019 zrušil predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu a tomuto uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Pri výsluchu odsúdený opakovane namietal vyhodnotenie hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody a taktiež trval na tom, že je nevinný. Ďalej uviedol, že v prípade prepustenia z výkonu trestu by dočasne býval u svojho syna a zabezpečil si jednoizbový byt, pretože poberá dôchodok 430,- eur a je finančne zabezpečený. V priebehu výkonu trestu bol dvakrát disciplinárne odmenený pochvalou za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného, disciplinárne potrestaný nebol. Podľa záverov hodnotenia ÚVTOS, resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na nadužívanie alkoholu, nekritický postoj k trestnej činnosti, závažnosť trestnej činnosti a recidívy javí ako menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je stredné. Preto ústav navrhol, z dôvodu, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečne prepustenie, tohto podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona, podľa ktorého, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Aj keď podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, môže ho súd použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci, v prípade odsúdenia za zločin dvoch tretín súdom uloženého trestu odňatia slobody a v prípade odsúdenia za prečin jednej polovice trestu, ako aj materiálneho charakteru, ktorým je preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom, podľa názoru krajského súdu, vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Pokiaľ teda súd na základe vykonaného dokazovania nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil natoľko, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmienené prepustiť.

Krajský súd konštatuje, čo napokon aj sám odsúdený vo svojej sťažnosti, ako aj vo výsluchu na prvostupňovom súde uviedol, že tento popiera spáchanie trestnej činnosti, pričom kritický postoj k spáchaniu trestnej činnosti je jedným zo základných a podstatných náležitostí, na základe čoho možno dospieť k záveru, že odsúdený sa polepšil a trest, doposiaľ vykonaný, má naňho prevýchovný vplyv. Navyše, zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš plynie, že uznesením tohto súdu zo dňa 11.11.2013 pod sp. zn. 1Tp/17/2013, bol obvinený prepustený zo zadržania, pričom mu bol uložený okrem iného aj zákaz požívať alkoholické nápoje a zákaz návštev poškodeného R. P.. Zo správy o priebehu probácie vypracovanej probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš pritom plynie, že v čase, keď mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody s tým, že v skúšobnej dobe mu bol uložený aj zákaz požívať alkoholické nápoje, dňa 30.05.2015 o 16.22 hod. bola u odsúdeného zistená v dychu hodnota 2,3 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, dňa 22.08.2015 hodnota 1,24 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 2,58 promile. Taktiež z tohto spisu plynie, že odsúdený Q. K. nedodržiaval povinnosť podrobovať sa dohľadu probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Liptovský Mikuláš, podroboval sa len do 04.05.2015, od 05.05.2015 do 10.06.2016 sa tomuto nepodroboval.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania, krajský súd dospel k záveru, že aj keď formálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu, boli splnené, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že sa odsúdený už doterajším výkonom trestu natoľko polepšil, že by sa od neho mohlo očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený bagatelizoval svoj problém s alkoholom a taktiež popiera spáchanie trestnej činnosti, z čoho plynie nekritický postoj k jeho trestnej činnosti, sú tým dôvodom, pre ktorý táto zákonná podmienka pre pozitívne rozhodnutie nie je splnená.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol a krajský súd jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.